

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάσσεται υπό του Ίνστιτούτου της Παιδείας δε το κατ' έξοχον κατάθετο περιεχόμενον σύγγραμμα, αληθώς υπαρκτόν εις την γάμον ήσαν διαγωγής, καί υπό του Ομογενικού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ως άναγκαστικά άριστον καί χρησιμώτατον εις τοιάυτα.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΩΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Έβδομηροκού δραχ. 5.—Έκτατοροκού φρ. χρ. 7
Αί συνδρομαί έρχονται την 1ην έκάστου μηνός
καί είνε προπληρωτέαι δι' έν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΟΥ
Έν Ελλάδι λεπ. 15.—Έν τώ Έξωτ. φρ. χρ. 0, 15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ έν Αθήναις
Όδός Αιόλου, 119, έναντι Χρυσοσκληρατωσίσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 2ος.

Έν Αθήναις, την 17 Ιουνίου 1898

Έτος 17ος.—Άριθ. 24

ΕΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚ Τ. Μ Α Λ Ο
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ.
[Συνέχεια· ίδε σελ. 177]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'

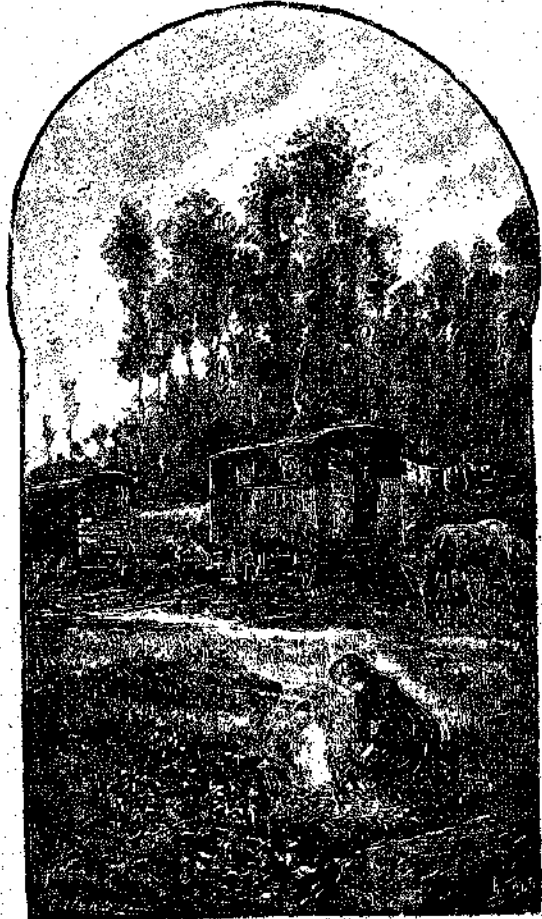
Παρά τή Πετρίνα συχνότατα τὰ γε-
γονότα τῆς παρελθούσης ἡμέρας παρῆ-
γον τὰ όνειρα τῆς νυκτός, ὥστε ἐπειδή
οἱ τελευταῖοι μῆνες τοῦ βίου τῆς ἦσαν
μεστοὶ λύπης καὶ τὰ όνειρά τῆς ἦσαν ὡς
ο βίος τῆς. Ποσάκις ἀφ' οὔτου ἡ δυστυ-
χία ἤρχισεν νά την τύπτῃ, εἶχαν ἐξυπνή-
σῃ κάθιδρωσ, πνευστιώσα ὑπὸ ἐπιλάτων,
ἤτανες παρέτεινον ἐν τῷ ὕπνῳ τὰς ἀθλι-
ότητες τοῦ ἀληθοῦς βίου. Καὶ ἀληθῶς,
μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτῆς εἰς Μακρωκοῦρ,
καὶ αἱ ἀναγεννώμεναι ἐν αὐτῇ εὐέλπιδες
σκέψεις καὶ ἡ ἐργασία κατέστησαν τοὺς
ἐπιλάτας τούτους ἤττον συχνούς, ἤττον
όδονηρούς καὶ ἔλαφρότερον πιέζοντας αὐ-
τήν, οἱ δὲ σιδηροὶ αὐτῶν δάκτυλοὶ τὴν
ἐσφιγγον ὀλιγοτερον τὸν λαίμῳ.

Νῦν ἀποκοιμωμένη, εἰς τὴν ἐπιού-
σαν εἶχε τὸν νοῦν τῆς, ἐπιούσαν ἐξη-
ραλισμένην, ἢ μᾶλλον εἰς τὸ ἐργα-
στήριον ἢ μᾶλλον εἰς τὴν νῆσον τῆς, ἢ
εἰ μᾶλλον εἰς ὃ τι εἶχεν ἐπιχειρήσῃ ἢ
ἤθελε νά ἐπιχειρήσῃ πρὸς βελτίωσιν τῆς
καταστάσεώς τῆς, τῶν σπαρτίδων τῆς,
τοῦ ὕποκαμίσου τῆς, τῆς ἐνδυμασίας τῆς.
Τότε δὲ τὸ όνειρόν τῆς ὡς ὕποκαμῖον εἰς
μιστηρώδη τινά ὑποβολήν ἐδραματοῦρ-
γεῖ τὸ πρᾶγμα ὅπερ αὐτῇ εἶχε προσπα-
θήσῃ νά ἐπιβάλῃ εἰς τὸ πνεῦμά τῆς, ὅτε
μὲν ἐργαστήριον ἐν ᾧ ἡ μαγικὴ ράβδος
Μοίρας τινός, ἀνακληροῦσα τὸ κόπανον
τοῦ Κοπάνου μετέδιδε τὴν κίνησιν εἰς
τὰς μηχανάς ἀνευ οὐδεμιᾶς φροντίδος
τῶν ὀδηγούντων αὐτάς παιδῶν, ὅτε δὲ
ἐπιούσαν ἀκτινοβόλον χαρμόσυνον εἰς
πάντας, ὅτε δὲ ἀναδύουσαν νέαν νῆσον
καλλονῆς ὑπερφυσικῆς, μετὰ τοπειῶν
καὶ ζῶων ἐχόντων σχήματα φαντασιώδη,
ἀπανα μόνον ἐν τοῖς όνειροις ἔχουσι ὑπό-
στασιν ἢ προσέτι ἡ φαντασία τῆς, κατ-
ερχομένη μᾶλλον προσγειότερον, τῇ ἔ-
διδε, νά βάρῃ ὑποδημάτια θαυμάσια
ἀντιμαχιστώμενα τὰς σπαρτίδας τῆς, ἢ

ἐσθῆτας ἐκτάκτους ὀφασμένας
ὑπὸ πνευμάτων ἐντὸς ἀντρῶν
ἀδαμάντων καὶ ρουβινίων, αἰτι-
νες ἐμειλλον ἐν ὀρισμένῳ καιρῷ
νά ἀντικαταστήσωσι τὸ ἀνωκόρ-
μιόν τῆς καὶ τὸ ἐξ Ἰνδικῆς ὀδό-
νης ὑποφόριον ὅπερ αὐτῇ ὕπι-
σχεῖτο εἰς ἑαυτήν.

Ἀναμφιβόλως ὁ τρόπος οὗ-
τος τῆς ὑποβολῆς δὲν ἦτο ἄ-
πταιστος ἢ δὲ ἀσυνείδητος φαν-
τασία τῆς οὔτε ἀρκούντως πι-
στῶς οὔτε ἀρκούντως τακτικῶς
τῇ ὑπῆκουεν, ὥστε νά εἶνε βε-
βαία ὅτι ἐὰν ἐκλείε τοὺς ὀφθαλ-
μούς, αἱ σκέψεις τῆς νυκτός τῆς
ἤθελον συνεχίσῃ τὰς τῆς ἡμέ-
ρας ἢ ἐκείνας ἃς αὐτῇ ἠκολούθει
ὅτε τὴν κατελάμβανεν ὁ ὕπνος,
ἀλλὰ τέλος ἡ συνέχεια αὐτῆ
συνείρετο ἐνίοτε, τότε δὲ αἱ κα-
λαὶ ἐκείναι νύκτες τῆς ἔσπερον
ἀνακοιμῆσιν ἠθικὴν τε καὶ φυ-
σικὴν, ἥτις ἐξωργίνει αὐτήν.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὅτε
ἐκοιμήθη ἐν τῇ κλειστῇ καλύβῃ
τῆς, ἢ τελευταία εἰκὼν ἢ διελ-
θοῦσα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τῆς, ὡς καὶ ἡ τελευταία σκέ-
ψις ἢ ἐπιπεύσασα ἐν τῇ νε-
ναρκωμένη διανοίᾳ τῆς ἐξηκο-
λούθησεν τὴν κατοκτητικὴν
αὐτῆς ἐκδρομὴν εἰς τὰ βράτα
μέρη τῆς νήσου τῆς. Ἀλλ' ὅμως
δὲν ὤνειρεῦθη ἀκριβῶς τὴν ἐκ-
δρομὴν ταύτην, ἀλλὰ μᾶλλον
συμπόσια ἐν μαγειρείῳ ὕψηλῳ καὶ μεγάλῳ
ὡς καθεδρικός ναὸς, στρατεύμα μικρῶν πα-
ραμαγειρῶν λευκῶν, σχήματος σατανικοῦ,
συνωστίζετο κέριξ τραπέζων ἀπεράντων
καὶ ἀνθρακῆς καταχθονίου· οἱ μὲν ἔθραυον
ᾧ οἱ δὲ τὰ ἐτάραττον, αὐτὰ δὲ ἔλω-
γονοῦντο εἰς ἀπρὸν χιονώδη· διὰ τῶν
ᾧων δὲ τούτων ὄλων, τῶν μὲν μεγάλων
ὡς πεκόνια, τῶν δὲ μόλις ὡς πίσσα,
κατεσκεύαζον φαγητὰ ἐκτάκτα, οὕτως
ὥστε ἐφαίνοντο σκοποῦντες νά παρα-
σκεύασωσι τὰ ᾧα ταῦτα κατὰ πάντας τοὺς
γνωστούς τρόπους, οὐδὲ ἓνα λησιμονοῦν-
τες, ὅλον ῥοφήτῃ μετὰ τυρίου, μετὰ βου-

Ἐψησεν ἐν τῶν ᾧων· (Σελ. 186, στήλ. 6'.)

τύρου, μετὰ τομάτας, ταρακτά, τηγα-
μιστὰ μετὰ ἀνθογάλακτας, τὰ λεγόμενα
γρατέν, σφογγατὰ διάφορα, μετὰ χοι-
ρομηρίου, μετὰ ἀλείμματος, μετὰ γεω-
μήλων, μετὰ νεφρῶν, μετὰ σκχαροπή-
κτων, μετὰ βουμίου ἀναφλεγόμενου μετ'
ἀστραποειδῶν λάμψεων· καὶ παρα τοῦ-
τοις ἄλλοι σπουδαιότεροι, οἵτινες ἀνα-
τιρρήτως ἦσαν προϊστάμενοι, ἀνεμίγνυον
ἄλλα ᾧα μετὰ φυραμάτων πρὸς κατα-
σκευὴν ζυμαρικῶν ποικίλων. Ποσάκις δὲ
ἀφυκνίζετο πῶς, ἐτινάσσετο ἐν' ἀποσειῇ
τὸ κτηνώδες τούτο όνειρον, ὅπερ ἐπέ-
μενεν ἐπανερχόμενον, οἱ δὲ παραμάγει-

» Εξέλεξα ένα άστέρη τρίτου μεγέθους, έπειτα δέ δια τρυπάνου έτρύπησα κλάδον τινά δένδρου μετρίου μεγέθους άπέναντι του άστéρος τούτου. Έπειτα δέ ως όπαδος του Πτολεμαίου έκαμα τόν έξής συλλογισμόν. Ο άστήρ ούτος

είνε πλανήτης ή άπλανής; Αν είναι άκίνητος, έπειδή και τό σημεϊόν της παρατηρήσεώς μου είναι άκίνητον, θά τον βλέπω διαρκώς διά της όπτης τήν όποιαν ήνοιξα αν κινήται, θά παύσω μετ' όλίγον να τον βλέπω και θά επαναλάβω τό πείραμά μου τούτο δέ και έκαμα πράγματι, αλλά τό μόνον άποτέλεσμα μου ήτο ότι συνέτριψα τό τρυπάνόν μου. Τό δυστύχημα τούτο με ήνάγκασε να προσφύγω εις άλλο μέσον.

» Έλαβα κλάδον άκταίας (κουφοζυλιάς) τόν όποιον έσχισα κατά τό μήκος αυτού, άφαιρέσας δέ τήν έντεριώνην συνέσφιγξα πάλιν τά δύο χωρισθέντα μέρη δια σπάγγου και έκρέμασα τόν έξόχον τούτον σωλήνα εις τόν ύψηλότατον κλάδον της δρυός, ήτις μοι έχρησίμευεν ως σκοπία.

» Διά του μέσου τούτου και διά της εύκολίας τήν όποιαν άπέκτησα εις τό να διευθύνω τόν σωλήνα προς τούς διαφόρους άστéρας, τούς όποιους ήθελα να παρατηρήσω, κατώρθωσα τέλος να εύρω τόν ζητούμενον.

» Έπειτα ήτο εύκολον πλέον να εύρω τήν θέσιν των κυριωτέρων άστερισμών, σύρων φαντασιώδεις γραμμάς από ένός άστéρος εις άλλον, κατά τό σχέδιον του έπιπεδοσφαίρου μου τότε δέ ένόησα τί ήσαν τά πολυάριθμα εκείνα ζώα δια των όποιων

οι ποιηταί έγένεσαν τόν ουρανόν. » Αφ' ου ήσκήθην κάπως εις τήν άνάγνωσιν του χάρτου του ουρανού, έσκέφθην ότι έπρεπε να μάθω ν' αναγινώσκω και τόν χάρτην της γής, καθ' όσον μάλιστα οι Βιοι του Πλουτάρχου, τούς όποιους κατά τύχην άνήγνωσα, μοι έφερον εις τόν νουν μου τά κατορθώματα των ίπποτών,

τά όποια άνέγνωσα έν τή μικρά βιβλιοθήκη του μοναστηρίου.

» Θέλων λοιπόν να γνωρίσω τάς πόλεις, τάς χώρας και τά βασίλεια όπου διεπρεψαν οι ένδοξοι ούτοι παράφρονες, άπεφασισα να τους άκολουθήσω βήμα προς

βήμα, οι μεσημβρινοί, οι τροπικοί, οι ζωδιακοί. Μυρίας σκέψεις έκαμα δια τή έννοήσω τί έσήμαινον αι τριακόσαιοι έξήκοντα λευκαί και μαύραι γραμμαί, αι όποιαι έχώριζον τόν ισσημερινόν. Έπί τήν λους τά εξέλεξα ως λεύγας και χωρήνα διατάσω συνεπέρας

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ώρα, εις τάς διακοπάς, εις τάς ήμέρας τής αναπαύσεως μετά τήν κόπωσην της συντόνου μελέτης και τάς συγκινήσεις των εξετάσεων, τί δροσερώτερον άναψυκτικόν δια τούς μαθητάς και τάς μαθητριάς δύναται να ύπάρξη από τούς τόμους της «Διαπλάσεως των Παίδων»;

Τις γονεΐς δέν θά προτιμήσῃ τήν «Διαπλάσιν» παντός άλλου άναγνώσματος δια τά προσφιλή τέκνα του, άφού έχι μόνον τερπιότερον και καταλλήλοτερον δέν ύπάρχει εις τήν γλώσσάν μας, άλλ' ούδε ευθηνότερον; — Διότι εκ των 24 τόμων της Α' περιόδου (1879—1883) του περιοδικού τούτου, ούτινες πρότερον ετιμώοντο φρ. 2,50 έκαστος προδφέρονται τώρα εις τιμήν άπίστεύτως ευθηνήν, ήτοι:

προς δραχμην 1 έκαστος δια τούς έν 'Αθήναις, δραχμην 1,10 δια τούς έν ταίς 'Επαρχίαις, και φρ. 1 δια τούς έν τῷ 'Εξωτερικῷ

—έλευθεροί ταχυδρομικῶν τελῶν—
οι έξής 17 τόμοι της «Διαπλάσεως των Παίδων»:
4^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος}, 7^{ος}, 8^{ος}, 9^{ος}, 11^{ος}, 15^{ος}, 16^{ος}, 17^{ος}, 18^{ος}, 19^{ος}, 20^{ος}, 21^{ος}, 22^{ος}, 23^{ος}, 24^{ος}, πωλούμενοι και χωριστά έκαστος.

Οι εκ της άνω σειράς εξαίρουμένοι 7 τόμοι είναι σχεδόν έξηντάτημοι, πωλούνται δέ τά όλίγιστα εύρισκόμενα αντίτυπα του 1^{ου}, 3^{ου}, 12^{ου}, 13^{ου} και 14^{ου} τόμου προς φρ. 2,50—του 10^{ου} φρ. 4—και του 2^{ου} φρ. 10.

Και εκ των 17 δέ τόμων της δραχμής οι βαθμύδον εξαντλούμενοι θά υπερτιμηθώσι πάλιν.

Έν τοις τόμοις της «Διαπλάσεως», ών έκαστος κοστίζεται δι' 100 έως 130 εικόνων και είναι άνεξάρτητος των άλλων άποτελών άυτοτελές βιβλίον εκ μεγάλων δεξιών 192, εμπειριέχοντα, εκτός της άλλης ποικίλης, έξόχως επαγωγού, μορφωτικής και διδακτικής ύλης, και τά έξής ήθικώτατα και τερπνά μυθιστορήματα:

Ο 'Ανοικτικάρδος, έν τῷ 6^ω τόμῳ. — Οι τρεῖς μικροί Σωματοφύλακες, έν τῷ 7^ω και 8^ω. — Ο Βράχος των γλάρων, έν τῷ 9^ω. — Ο Μικρός ήρωας, έν τῷ 10^ω. — Η Κόρη του Γεροθωιά, έν τῷ 11^ω. — Ο Ίωάννης Καστέρας, έν τῷ 12^ω, 13^ω και 14^ω. — Το Καρβάνιον, έν τῷ 13^ω και 14^ω. — Δι Διατεῖς διακοπαί, έν τῷ 15^ω και 16^ω. — Ο Πλοίαρχος, έν τῷ 17^ω και 18^ω. — Η Γυροπόλια, έν τῷ 19^ω και 20^ω. — Η 'Αδελφούλα μου, έν τῷ 20^ω. — Οι Καλοί άνθρωποι έν τῷ 21^ω. — Ο Μικρός λάρδος, έν τῷ 22^ω. — Ο Κληρονόμος του Ροθινώνας, έν τῷ 23^ω και 24^ω.

Παραγγελαίαι μετά του αντίτιμου (δεκτοῦ και εις γραμματικόσημα πατέρος Κράτους) άπευθύνονται, δι' επιστολῆς συστημένης, κατ' ευθειαν: Προς τόν κ. Ν. Η. Παπαδόπουλον, Έδότην της «Διαπλάσεως των Παίδων», οδός Διέλου, 110, Εἰς 'Αθήνας.

βήμα, αλλά μετ' όλίγον ένκινδύνευσα να γίνω τρελλός, όπως και αυτόι.

» Ως μόνον βοήθημά μου δια τήν μελέτην της Γεωγραφίας είχα τούς πέντε χάρτας μου και τά έπιπεδοσφαίρα περι των όποιων ώμίλησα. Όλίγον έλειψε να τά χάσω από τούς κόπους τούς όποιους κατέβαλα δια να έννοήσω τί έσήμαινον οι κύκλοι επί της υδρογείου σφαίρας, δη-

μερών του Ισημερινού εις τά οδοικονομικά μέτρα των διαφόρων έθνών.

Με είχε καταλάβη άληθής κάθος δια τήν Γεωγραφίαν δια να τελειοποιηθώ εις τάς μελέτας μου άπεφασισα να εύρω τά κατάλληλα μέσα. Έκλήρυξεν λοιπόν πόλεμον κατά των κατοίκων του δάφνης [Έσται συνέχεια] ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΝΕΦΕΛΑΤΑ

ΑΚΑΡΟ ΠΑΙΔΙ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

Ο Στέφανος έχει άγορασμένα είκοσι λεπτών κεράσια και τα τρώγει έν φ πεπαταί. Εις τόν δρόμον άπαντά τόν όρφανόν τόν Μάρκον, που φορεῖ παλαιά και μπαλωμένα φορέματα. Ο Μάρκος τ' αγαπά και αυτός τα κεράσια, αλλά δέν έχει καμμένος κανένα να του αγοράση κυττάζει λοιπόν τα μεγάλα και κατακόκκινα και τραγανά κεράσια του Στεφάνου και ξεροκαταπινει. Και λέγει μέσα του:

— Να είχα κ' εγώ δύο κεράσια!

Ο Στέφανος βλέπει πως τό μάτι του Μάρκου δέν ξεκολλά από τά κεράσια του και του έρχεται μία ιδέα να διασκεδάση: είναι ευχαριστήμενος από τήν ιδέα του και πηγαίνει κοντά εις τό όρφανό και του λέγει!

— Μάρκο, τ' αγαπάς τά κεράσια;

— Ω, ναι, άπαντά τό πτωχόν παιδί.

— Για ιδέ τί μεγάλα που είναι αυτά που έχω, και δροσίζουν τόσο πολύ 'ς αυτή τή ζοστή! θέλεις να σου δώσω ένα δύο;

— Σάν θέλης, είπεν ο Μάρκος.

— Καλά, αλλά θά κάμης β, τι σου πώ: θά γονατίσης επάνω 'ς τά χόρτα, θά κλείσης τά μάτια σου, θ' ανοίξης τό στόμα σου, εγώ θά κρατώ τό κεράσι και σύ θά τό πιάνης με τά χεῖλη σου.

— Άς εἶνε, είπε τό πτωχό παιδί.

Ο Μάρκος έγονάτισε, έκλεισε τά μάτια του, άνοιξε τό στόμα του και με τά χεῖλη του έπροσπάθησε να πάση τό κεράσι: αλλά τό κεράσι δλο έφευγε και τό όρφανό ένκινούσε εδω και εκεί τό στόμα του δια να τό εύρη και ο Στέφανος έγελοσσε: ήτο πολύ άστείον, φαίνεται, τό παιγνίδι.

Τήν ώραν εκείνην έπερνούσεν άπ' εκεί ο διδάσκαλος: είδε τά δύο παιδία, έπλησίασε και είπεν εις τόν Στεφάνον:

— Εἶσαι άκαρο παιδί, Στεφανε: άντι να δώσης δύο τρία κεράσια εις τό δυστυχισμένο όρφανό, τό έχεις αυτό και το βασανίζεις και γελάς και διασκεδάζεις μαζί του.

Ο Στέφανος έγινε κατακόκκινος σάν τά κεράσια του: έννοιωθε από τήν αρχή πως δέν ήτο καλό αυτό που έκαμνε, μα πάλι που ήθελε να διασκεδάση! τώρα όμως πού του είπε ο διδάσκαλος του αυτά τά λόγια του ήλθαν δάκρυα εις τά μάτια: έδωκε γρήγορα εις τό όρφανό όλα τά κεράσια πού του έμειναν και έφυγε κατεντροπιασμένος εις τό σπίτι των: και εις τόν δρόμον μία φωνή του έλεγε μέσα του:

— Κύττα άλλη φορά να μη παίζης με τή φτώχεια των όρφανών και των δυστυχισμένων: να συμπονης πρέπει τούς δυστυχισμένους, έχι να τους περιπαίζης και να διασκεδάζης με τή δυστυχία των.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι λόγου στέλλονται μέχρι 17 'ουλίου ε. ε.

816. Συλλαβόγραφος.

Τὸν ἠκανῶν τὰ σώματα συνήθως περιβάλλω,
'Σεῖς μουσικῆς τὴν κλίμακα κεντρικὴν μου κατέχει
ὄσον, ἐνῶ τὸ ἄλλο
ἔχον ἐν αὐτῇ ὀλίβριον ἢ γεωργία ἔχει.

817. Αεξίγραφος.

'Αν τετράποδον μορφήν
φαητὸν νάκολουθῆσιν,
ἀνίγμα δὲ βῆθ' εἰ τὴ μίσην
τοῦ κανεῖ δὲν θά το λύσῃ.

818. Στοιχειόγραφος.

Εἶμαι νῆσος,
'Ἄλλ' ἄνθρωπος
τὸ κεφάλι μου ἀλλάξῃς
θά με ἴδῃς καὶ θά τρομάξῃς.

819. Αίνεγμα.

Πράσινα εἶν' τὰ νεῖατά μου,
μαύρα τὰ δάκρυά μου,
χαρκοῖά ἢ θλίψις μου,
τροφή τὰ δάκρυά μου.

820. Κυθόλεξον.

'Σ τὴν Κόρητι Γερο-Θωμάτῳ πρώτον μου θά εὔρηθ.
Τὸ δεύτερον, ὦ φίλε μου, εἶτά ῥα νά γυρεύθῃς.
Τὸ τρίτον, χόνοι ἄσπρα καὶ ἔρα καλλονῆν.
Καὶ εἴς τῃς τέλος ῥήματος τύπον μ' ὑπομονῆν.

821. Αἴλια.

Διὰ τῶν γραμμάτων: ΕΙΚΝΝΟΟΡΡΕΥΩ,
σχημάτισον Δ ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ὀνομάτων
τρίων ἀρχαίων βασιλέων.

822. Πυράμις.

Οἱ μὲν σταυροὶ νάντι-
κατασταθῶσι: διὰ γραμ-
μάτων ὡστε νάναγινώ-
σκεται πόλις τῆς Ἑλλά-
δος, οἱ δὲ ὀκτώ ἀστερι-
σκοὶ τῆς βίας μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν
σταυροῦ νά σχηματίζωσι τὸ ὄνομα τόπου
τῆς πόλης, οἱ ἀνωτέρω ἐξ τοῦ ὀνομα Κράτους
Ἑνωρακικοῦ, οἱ ὑπεράνω αὐτῶν τὸ ὄνομα χῶ-
ρας Ἀφρικανικῆς καὶ οἱ ἀνωτέρω τὸ ὄνομα χρο-
νικοῦ διαστήματος.

823. Ἀπροσδόκητον.

Διατί οὐ σκύλος χαριετῶ με τὴν οὐραν;
'Εστὴν δὲ τοῦ Ἀποστόλου Βαλέου.
824. Πάβινον.
Εἰς τὰς κάτω: ἐνεία φάνας νά χωρῶσι:
δέκα ἄλογα.

825-327. Κυρνωμένα ἄνθρωπα νήσων.

- 1. Ὅσκις τοῦ ἄνδρα σου ἠελωθῆ, ῥάπτις αὐτοῦ ἀμέσως.
2. Εἶνε διπλάσιος εὐτυχῆς οὐ κόμων τοὺς ἄλλους
[εὐτυχῆς]
3. Ἡ εὐδίασις εὐδμοσιεῖς παιδικὰ πνεύ-
ματα τὰ ὁποῖα τῇ στέλλουσι οἱ μ' εἶμι τῆς φίλοι.
'Εστὴν δὲ τοῦ Ἀποστόλου Βαλέου.

828-331. Μαγεῶν γράμμα.
Δι' ἀντικαταστάσεως ἐνός γράμματος ἐκά-
στης τῶν ἐπομένων λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάν-
τοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίζου ἄλλας τόσας λέξεις:
'Ἑλλην, 'Ἄρα, τρία, αἰδοῦ.
'Εστὴν δὲ τοῦ Ἐπιμ. Χρηστορίδου.

552-558. Μαγεῖα συλλαβῆ.
Τῇ προσθήκῃ μίας καὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς
εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων σχηματίζου ἄλ-
λας τόσας λέξεις:
'Ὀπὸς, ἄνθος, πολίς, ἐκδίδω.
'Εστὴν δὲ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ Μαθηματικοῦ

- 556. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 5 6 7 = Πόλις τῆς Ἀμερικῆς.
2 6 1 = Νῆσος.
3 4 2 = Σύνδεσμος.
4 1 2 4 = Ἡπειρος.
5 4 2 6 1 = Στρατηγὸς Ῥωμαῖος.
6 7 6 1 = Ζῶον.
7 4 6 1 = Τόπος ἱερῶν.
'Εστὴν δὲ τοῦ Ἀποστόλου Πολεμιστοῦ.

557. Μεσοστιχίς.
Σχημάτισον τὸ ὄνομα θεοῦ διὰ τῶν μεσίων
γραμμάτων τῶν ζητούμενων λέξεων:
1. Ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος. 2. Ἀκρωτήριον
τῆς Ἑλλάδος. 3. Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 4. Νῆσος
τῆς Ἑλλάδος. 5. Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος. 6.
Κόπος τῆς Ἑλλάδος.
'Εστὴν δὲ τοῦ Ἀποστόλου Π. Βαλ. ε.

558. Ἑλλητισομόφωνον.
Εὐουη-εἰε-ο-ο-ο-ω-αα-η-ουεη-ου.
'Εστὴν δὲ τοῦ Ἀποστόλου Ὀρρίου.
559. Φωνηγενοδίσκον.
Πυρρ-μδπ-π-φλν.
'Εστὴν δὲ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ Ἀδωνῆ.

ΑΥΣΕΙΣ

- 405. Εὐμήλις (εὐ, Μήλις). — 406 Μου-
κία, Τουρκία. — 407. Κράτος, ἄρκτος. — 408.
'Ἀντίδω. — 409. Τὸ κάστανο.
410. Κ 411 Δ Π
ΠΑΝ ΡΩΣ ΣΙ Δ
ΠΥΛΟΣ Τ Ν
ΚΑΛΑΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑ
ΝΟΜΟΣ Μ Μ
ΣΟΣ ΙΩΑΝΝΑ
Σ Σ
412 Κ
Ι Ο Σ
Μ Ι Ν Ο Σ
Κ Ο Λ Ο Ν Ι Α
Μ Ε Ν Α Ν Α Ρ Ο Σ.

413. Εἰς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Νῶε. — 414-415.
1. Θῆρα, 'Ἡρα, ἄρα, ἄρα, ἄρα, ἄρα, ἄρα,
ἄνθος, 'Ἀνθος. — 2. Πέλλα, δια, ἄλλα,
ἄλας, τάλας, Τάρας, τέρας, Σέρρας, Σέρρα. —
416 — 420. Ἡ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ
τῆς συλλαβῆς ας, αἱ δὲ σχηματίζονται λέξεις
εἶναι: Λευκός, πάσσαλος, Ἀσώπος, δίσκος,
ἄσκιος. — 421. ΧΡΟΝΟΥ ΦΕΙΔΟΥ (1. Πῆ-
Κυς, 2. Τίρον, 3. Ἴος, 4. οἶκος, 5. Ἴον
6, Πλοῦτον, 7. τόφος, 8, Δαρβίος, 9, μέ-
λισσα, 10, ἀγάων, 11, Ξενοφάν, 12,
Στέφανος). — 422. ΑΘΩΣ, ΓΑΛΗ, ΠΕΡΙ
14, ΑΓΓ, 2. ΘΑΡΟΣ, 3, ΩΔὲν, 4, ΣΗ-
Πη). — 423. Φοιτῶν ἦθ' ἠορσά ὀμιλεῖ
κακαί — 424. Ὁ τὸ σῶμα ρυπαρὸς ἔχει ρυπα-
ρὸν ψυχῆν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

[Βιβλία διὰ ἀναγνώσεως καὶ καλλι-
ἐκδοθέντα ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς
καὶ παιδαγωγικῆς τῆς Γραμματικῆς.]

Ὁ Ἀγροτικὸς Οἰκισμὸς ὑπὸ Σαρ-
δῆμον μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Δι-
αγίμα διδάκτικον, μετὰ 25 εἰκότων, βιβλί-
ον ἐκ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσό-
τον δρ. 3.75. 'Ἄδειον. . . . . δρ. 1.
'Ἡ Ἀνομήλια ὑπὸ Ἄρ. Π. Κορτιδίου με-
ταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Χαριστικὸν
πρῶτον διήγημα μετὰ 26 εἰκότων. Χρ-
σοτόν. δρ. 5. 'Ἄδειον. . . . . δρ. 3.
Βαυτῶν Ζερόν ὑπὸ Σαρδῆμον μεταφ-
ρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Περιήγησις
τῶν Κούκασον, ἔρη, ἔθνος, περιήγησις
'Ἄδειον. . . . . δρ. 1.
Εἰς τὴν θάλασσαν! Ναυτικὸν Μυσθ-
ρημα κατὰ τὸν Μῆνη-Ρῆθ, περιπετικὸν
θελακτικόν, διδάκτικόν. Μετάφρασις Ἄρ.
Κορτιδίου, μετὰ 25 εἰκότων. Χρυσό-
τον δρ. 3.75. 'Ἄδειον. . . . . δρ. 1.
Τὸ ὄνομα τοῦ Φθόνου ὑπὸ Π. Ι. Φέρ-
μου ἰταλιανισθῆν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ Αἰ.
Laurie. Μυθιστορία ζωηροῦ ἰταλιανισθῆν.
Ῥωσσία διαδραματιζομένη, μετὰ 20 εἰκό-
των. Χρυσότον δρ. 5. 'Ἄδειον. . . . . δρ. 3.
Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ
Π. Κορτιδίου μεταφρασθέντες Ἐπαγωγικὸν
καὶ διδάκτικόν διήγημα. 'Ἄδειον δρ. 1.
'Ἡ Μαροῦσία ὑπὸ Π. Ι. Φέρμου με-
ταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ P.-J. Mill.
Διήγησις Ῥωστικῆς ὑποθέσεως, συγγραμ-
ματικὸν καὶ διδάκτικόν, βραβευθῆν ἐκ
τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσότον δρ.
5. 'Ἄδειον. . . . . δρ. 3.
'Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων ὑπὸ Α. Κατα-
ζηνῶ. Τόμος περιέχων 150 ποιημάτων
παιδικῶν. Χρυσότον δρ. 3. 'Ἄδειον δρ. 1.
'Ἡ Νίνα ὑπὸ Π. Ι. Φέρμου ἰταλιανισθῆν
Ἀμερικανικὸν μυθιστόρημα τῆς Λουίς.
'Ἄδειον, ἐν ᾧ μετὰ τρυφερότητος καὶ παρα-
χαρῆτος ἐξιστορεῖται ὁ παιδικὸς βίος
ἡρώδης καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξαδέλφῳ τῆς. Χρ-
σοτόν δρ. 5. 'Ἄδειον. . . . . δρ. 3.
Παιδικὸν Διάλογον ὑπὸ Αἰμιλίου Σπ-
ρίδωνος (Ἄρ. Π. Κορτιδίου), πρὸς τὴν
τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, Παρθενωτικῶν
καὶ Νηπιαγωγείων. Μικρὰ σκηνὰ καὶ
παράστασις ἐν σχολικαῖς ἢ οἰκονομικαῖς
ἑορταῖς. Σειρὰ δύο, ἦτος:
Σειρὰ πρώτη, περιέχουσα 13 διαλόγους
πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Τουρκίας. 'Ἄδειον δρ. 1.
Σειρὰ δευτέρα, περιέχουσα 10 παιδι-
κούς διαλόγους ἀπηγορευμένους ἐν Τουρ-
κίᾳ. 'Ἄδειον δρ. 1.
Παιδικὸν πνεῦμα, συλλεγμένον ὑπὸ Π. Ι.
Παπαδοπούλου. Τρία τομῆται, ὃν ἕκαστος
περιέχει ὑπὲρ τὰ 200 παιδικὰ κείμενα
ἔχοντα τὴν μαγεῖαν δύναμιν νά διαγνώ-
σῃ τὴν φαίδριτητα καὶ εἰς τὴν μάλλον σπου-
δαίαν τὴν συναναστροφῆν. Χρυσότον καὶ τὴν
τομὴν ἀμὸν δρ. 2,50. 'Ἄδειον ἕκαστος
τομῆτιον. . . . . λετὰ 1.

Ὁ Πυρροπολιτικὸς ὑπὸ Π. Ι. Φέρμου
ἰταλιανισθῆν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετὰ 24 εἰ-
κότων. Θελακτικόν καὶ μορφοτικὸν τῶν
ρακτικῶν καὶ τῆς καρδίας διήγημα, βιβλί-
ον ἐκ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρ-
σοτόν δρ. 5. 'Ἄδειον. . . . . δρ. 3.

Τὸ ἀντίστοιχον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὐθείαν
πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδοπούλου, ἐκδότην τῆς Διαπλάσεως
τῶν Παίδων, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρ-
τονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκομεθίων, συναλ-
λαγματικῶν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5
πράξιων, ἐκ τοῦ Ἐπιτομικοῦ, εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματικὸν.
Οἱ ἀλλόστοιχοι κατακίαν συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νά
γνωστοποιῶν ἡμῖν ἐγκαιρῶς τὴν νέαν τὸν διαδύονταν, συναπο-
στέλλοντες τὴν παλαιὰν τὴν διεύθυνσιν καὶ 25 λεπτῶν γραμμα-
τικῶν διὰ τὴν διαπάνην τῆς ἐκτακτικῆς τῆς νέας ταμίας.
Παράρτημα περὶ τῆς λήψεως φύλλων γινόμενα μετὰ παραλείπει δικαιοσύνην τὸ καλὸν ἀπὸ τῆς ἐπιδοτικῆς τῶν εἰσὼ ἀπαράδεκτα.